

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 25 oktober 2018*

”Personalmål – Europeiska utrikestjänsten – Lön – Tjänstemän som tjänstgör vid delegationen i Peking – Familjetillägg – Utbildningstillägg för året 2015/2016 – Artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna – Överskridande av det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna – Beslut att begränsa ersättningen för utbildningskostnaderna i fall som anses som undantag – Allmänna genomförandebestämmelser”

I mål T-729/16,

PO, tjänsteman vid Europeiska kommissionen,

PP, tjänsteman vid Europeiska utrikestjänsten,

PQ, tjänsteman vid Europeiska kommissionen,

PR, tjänsteman vid Europeiska kommissionen,

inledningsvis företrädna av advokaterna N. de Montigny och J.-N. Louis, därefter av N. de Montigny,

sökande,

mot

Europeiska utrikestjänsten, företrädd av advokaterna S. Marquardt och R. Spac, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire och S. Moya Izquierdo,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av de beslut som meddelats av Europeiska utrikestjänsten om att inte ersätta sökandena för de utbildningskostnader för läsåret 2015/2016 som översteg det maximala utbildningstillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna (sex gånger det högsta grundtillägget), höjt med 10 000 euro (27 788,40 euro sammanlagt),

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden D. Gratsias, samt domarna I. Labucka och A. Dittrich (referent),

justitiesekreterare: handläggaren M. Marescaux,

* Rättegångsspråk: franska.

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 30 maj 2018,
följande

Dom

I. Bakgrund till tvisten och de angripna besluten

- 1 Sökandena PO, PP, PQ och PR, som är anställda av Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad utrikestjänsten), tjänstgör i Peking vid Europeiska unionens delegation i Kina.

A. PO

- 2 Den 26 augusti 2011 förordnades PO i tjänstens intresse att tjänstgöra i Peking vid Europeiska unionens delegation i Kina. Vid ankomsten till Kina skrev han in sina barn vid British School of Beijing.
- 3 Den 9 september 2015 ansökte PO, i enlighet med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), om ersättning för utbildningskostnader (utbildningstillägg B) för året 2015/2016 som översteg det maximala tillägg som i denna bestämmelse fastställs för tjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland, vilket motsvarar sex gånger det högsta grundtillägget enligt artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna (nedan kallat "det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna"). För året 2015/2016 uppgick det högsta grundtillägget till 260,95 euro per månad för varje barn. Det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna uppgick således till 1 565,70 euro per månad, det vill säga 18 788,40 euro per år.
- 4 Den 17 december 2015 mottog PO ett e-postmeddelande från tillsättningsmyndigheten, genom vilket han informerades om att ersättningen för utbildningskostnaderna per barn var begränsad till ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro (28 788,40 euro per år). Skillnaden mellan det utbildningstillägg som PO erhöll och de utbildningskostnader han hade för sina barn för läsåret 2015/2016 uppgick till 17 330,11 euro.
- 5 Den 7 mars 2016, till följd av en begäran från PO, informerades han om att "e-postmeddelandet av den 21 december 2015" utgjorde tillsättningsmyndighetens beslut och att han kunde inte ett klagomål mot det.
- 6 Den 15 mars 2016 ingav PO ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot e-postmeddelandet av den 17 december 2015.
- 7 Den 5 juli 2016 antog tillsättningsmyndigheten ett beslut om avslag på PO:s klagomål.

B. PP

- 8 Den 1 augusti 2015 förordnades PP i tjänstens intresse att tjänstgöra i Peking vid Europeiska unionens delegation i Kina. Inför ankomsten till Kina den 19 maj 2015 skrev han in sina barn vid Dulwich College Beijing.
- 9 Den 25 augusti 2015 ansökte PP, i enlighet med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, om ersättning för utbildningskostnader (utbildningstillägg B) för året 2015/2016 som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

- 10 Den 17 december 2015 mottog PP ett e-postmeddelande från tillsättningsmyndigheten, genom vilket han informerades om att ersättningen för utbildningskostnaderna per barn var begränsad till ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro. I slutet av e-postmeddelandet angavs att meddelandet endast var avsett som information och inte utgjorde ett beslut som gick honom emot i den mening som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna. Skillnaden mellan det utbildningstillägg som PP erhöll och de utbildningskostnader han hade för sina barn för läsåret 2015/2016 uppgick till 23 791,93 euro.
- 11 Den 21 december 2015 bekräftade tillsättningsmyndigheten, på begäran av PP, att han per barn endast skulle erhålla ett belopp som motsvarade det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro.
- 12 Den 13 januari 2016 informerade PP tillsättningsmyndigheten om de ekonomiska följder detta innebar för honom och begärde att erhålla ett slutligt beslut.
- 13 Den 14 januari 2016 informerades PP om att e-postmeddelandet av den 21 december 2015 utgjorde det slutliga beslutet.
- 14 Den 16 mars 2016 ingav PP ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot e-postmeddelandet av den 21 december 2015 och, såvitt nödvändigt, e-postmeddelandet av den 17 december 2015 och hans lönebesked för februari 2016.
- 15 Den 5 juli 2016 antog utrikestjänsten ett beslut om avslag på PP:s klagomål.

C. PQ

- 16 År 2015 ansökte PQ om en tjänst vid unionens delegation i Peking i Kina. Den 19 oktober 2015 föreslogs han att inneha denna tjänst från och med den 1 januari 2016.
- 17 Den 19 november 2015 ansökte PQ, i enlighet med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, om ett förskott på utbildningstillägget och ersättning för utbildningskostnader (utbildningstillägg B) för året 2015/2016 som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 18 Den 17 december 2015 mottog PQ ett e-postmeddelande från tillsättningsmyndigheten, genom vilket han informerades om att ersättningen för utbildningskostnaderna per barn var begränsad till ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro. I slutet av e-postmeddelandet angavs att meddelandet endast var avsett som information och inte utgjorde ett beslut som gick honom emot i den mening som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna. Beloppet för utbildningskostnaderna beräknades proportionellt för åtta månader av tolv.
- 19 När PQ anlände till Kina den 1 januari 2016 skrev han in sina barn vid Western Academy of Beijing. Skillnaden mellan det utbildningstillägg som PQ erhöll och de utbildningskostnader han hade för sina barn för läsåret 2015/2016 uppgick till 10 011,94 euro.
- 20 Den 14 mars 2016 ingav PQ ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot e-postmeddelandet av den 17 december 2015.
- 21 Den 5 juli 2016 antog utrikestjänsten ett beslut om avslag på PQ:s klagomål.

D. PR

- 22 Den 14 augusti 2013 tillträdde PR sin tjänst vid unionens delegation i Peking i Kina. Vid ankomsten till Kina skrev hon in två av sina barn vid Western Academy of Beijing.
- 23 Den 25 september 2015 ansökte PR, i enlighet med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, om ersättning för utbildningskostnader (utbildningstillägg B) för året 2015/2016 som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 24 Den 17 december 2015 mottog PR ett e-postmeddelande från tillsättningsmyndigheten, genom vilket hon informerades om att ersättningen för utbildningskostnaderna per barn var begränsad till ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro. I slutet av e-postmeddelandet angavs att meddelandet endast var avsett som information och inte utgjorde ett beslut som gick henne emot i den mening som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna. Skillnaden mellan det utbildningstillägg som PR erhöll och de utbildningskostnader hon hade för sina barn för läsåret 2015/2016 uppgick till 17 960,45 euro.
- 25 Den 7 januari 2016 erhöll PR, på begäran, en bekräftelse av att hon inte skulle erhålla ett högre utbildningstillägg per barn än det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro.
- 26 Den 4 mars 2016 begärde PR att få sig tillsänt ett officiellt beslut.
- 27 Den 7 mars 2016 mottog PR ett e-postmeddelande från tillsättningsmyndigheten, genom vilket hon informerades om att den rättsakt som gick henne emot var e-postmeddelandet av den 17 december 2015.
- 28 Den 12 mars 2016 ingav PR ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot e-postmeddelandet av den 17 december 2015.
- 29 Den 5 juli 2016 antog utrikestjänsten ett beslut om avslag på PR:s klagomål.

II. Förfarandet och parternas yrkanden

- 30 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 oktober 2016.
- 31 Den 6 januari 2017 ingav utrikestjänsten sitt svaromål.
- 32 Den 9 mars 2017 ingav sökandena sin replik.
- 33 Den 3 maj 2017 ingav utrikestjänsten sin duplik.
- 34 På förslag av referenten beslutade tribunalen (femte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och anmodade, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, utrikestjänsten att lämna in vissa handlingar. Utrikestjänsten efterkom denna begäran.
- 35 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 30 maj 2018.
- 36 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara besluten av den 17 december 2015 om ”att begränsa sökandenas utbildningskostnader till 10 000 euro”,

- såvitt nödvändigt, ogiltigförklara
  - e-postmeddelandet av den 21 december 2015,
  - alla andra e-postmeddelanden som bekräftar beslutet av den 17 december 2015,
  - utvärderingsblanketterna avseende utbildningstillägget,
  - de lönebesked där det erhållna utbildningstillägget anges,
- såvitt nödvändigt, ogiltigförklara besluten om avslag på deras klagomål av den 5 juli 2016, och
- förplikta utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

37 Utrikestjänsten har yrkat att tribunalen ska

- ta upp talan till prövning, men ogilla den, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

- 38 Tribunalen erinrar inledningsvis om att enligt artikel 1.2 i rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur utrikestjänsten ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 2010, s. 30) ska utrikestjänsten vara ett i funktionellt hänseende självständigt organ inom unionen, åtskilt från generalsekretariatet för Europeiska unionens råd och från Europeiska kommissionen, och ha den rättskapacitet som krävs för att kunna utföra sina arbetsuppgifter och nå sina mål.
- 39 Enligt artikel 6 i beslut 2010/427 är tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen tillämpliga på utrikestjänstens personal. I artikel 1b a i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att om inte annat anges i tjänsteföreskrifterna, ska utrikestjänsten likställas med unionsinstitutionerna vid tillämpningen av tjänsteföreskrifterna.
- 40 Vad gäller föremålet för sökandenas yrkanden om ogiltigförklaring ska det påpekas att de främst avser e-postmeddelandena av den 17 december 2015 och besluten om avslag på klagomålen, och att det endast är "såvitt nödvändigt" som sökandena har yrkat ogiltigförklaring av de e-postmeddelanden som mottogs efter den 17 december 2015, utvärderingsblanketterna avseende utbildningstilläggen och de lönebesked i vilka utbildningstilläggets belopp anges. Med beaktande av föremålet för yrkandena om ogiltigförklaring kommer tribunalen först att pröva yrkandena om ogiltigförklaring av e-postmeddelandena av den 17 december 2015 och besluten om avslag på klagomålen och därefter övriga yrkanden om ogiltigförklaring.

A. Yrkandena om ogiltigförklaring av e-postmeddelandena av den 17 december 2015 och besluten om avslag på klagomålen

- 41 Sökandena har åberopat fyra grunder till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring av e-postmeddelandena av den 17 december 2015 och besluten om avslag på klagomålen.
- 42 Inom ramen för den första grunden har sökandena gjort gällande att eftersom deras fall ska anses som undantag, hade de rätt till ersättning för hela utbildningskostnaden i enlighet med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna. Denna rättighet kunde inte inskränkas av budgetskäl. Inom ramen för den

första grunden har de också gjort gällande att de angripna besluten i vart fall borde ha grundats på allmänna genomförandebestämmelser, som utrikestjänsten borde ha antagit i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

- 43 Den andra grunden avser ett åsidosättande av utrikestjänstens riktlinjer avseende utbildningstillägg (nedan kallade riktlinjerna).
- 44 Sökandena har som tredje grund gjort gällande att tillsättningsmyndigheten åsidosatte primärrättsliga principer såsom barnets rättigheter, rätten till familjeliv, rätten till utbildning, icke-diskrimineringsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om skydd för förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar.
- 45 Den fjärde grunden avser uppenbart oriktiga bedömningar.
- 46 Tribunalen kommer först att pröva det argument som PR har anfört inom ramen för den fjärde grunden, nämligen att mot bakgrund av de argument som hon hade anfört var motiveringen i e-postmeddelandet av den 17 december 2015 och i beslutet om avslag på hennes klagomål inte tillräcklig.
- 47 Tribunalen kommer därefter att pröva de argument som sökandena har anfört inom ramen för den fjärde grunden och som syftar till att visa att tillsättningsmyndigheten gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den ansåg att deras respektive fall inte skulle anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 48 Tribunalen kommer för det tredje att pröva de argument som sökandena har anfört inom ramen för den första till den fjärde grunden och som syftar till att visa att eftersom de situationer de befann sig i ska anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, var utrikestjänsten skyldig att ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 49 Tribunalen kommer för det fjärde att pröva de argument som sökandena har anfört inom ramen för den andra till den fjärde grunden och som avser den begränsning av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna vilken tillsättningsmyndigheten vidtog i e-postmeddelandena av den 17 december 2015.
- 50 Tribunalen kommer för det femte att pröva de argument som sökandena har anfört bland annat inom ramen för den första grunden och som avser att utrikestjänsten borde ha antagit allmänna genomförandebestämmelser.

1. Argumentet avseende en otillräcklig motivering

- 51 PR har inom ramen för den fjärde grunden gjort gällande att mot bakgrund av de argument som hon hade anfört var motiveringen i e-postmeddelandet av den 17 december 2015 och i beslutet om avslag på hennes klagomål inte tillräcklig. Tillsättningsmyndigheten beaktade inte de synnerliga omständigheter som hon hade åberopat i sin ansökan om ersättning för utbildningskostnaderna och som motiverade ersättning för hela kostnaden. Att hennes barn skrevs in vid Western Academy of Beijing motiverades enligt henne av att det var nödvändigt att barnen upprätthöll och förbättrade sina kunskaper i nederländska, som är deras modersmål, eftersom de tidigare gått i nederländskspråkig skola och högst sannolikt skulle fortsätta sin skolgång på detta språk, om hon skulle återvända till utrikestjänstens säte inom de närmaste åren.

- 52 Tribunalen erinrar härvid om att enligt fast rättspraxis syftar motiveringsskyldigheten i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna – som endast utgör en upprepning av den allmänna skyldighet som föreskrivs i artikel 296 FEUF dels till att ge den berörda personen tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma huruvida en rättsakt som går vederbörande emot är välgrundad och om det är lämpligt att väcka talan vid Europeiska unionens domstol, dels att göra det möjligt för denna att pröva rättsaktens lagenlighet (se dom av den 29 september 2005, Napoli Buzzanca/kommissionen, T-218/02, EU:T:2005:343, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 53 I detta sammanhang ska det även erinras om att motiveringen av ett beslut om avslag på ett klagomål förutsätts sammanfalla med motiveringen av det beslut mot vilket klagomålet riktats och kan komplettera denna motivering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 januari 2015, Trentea/FRA, T-107/13 P, EU:T:2015:20, punkt 77).
- 54 Vad gäller motiveringen av beslutet om avslag på PR:s klagomål ska det påpekas att tillsättningsmyndigheten bland annat på sidorna 21 och 22 i detta beslut angav att inte ens i fall som anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna finns det någon automatisk skyldighet för utrikestjänsten att ersätta hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Tillsättningsmyndigheten angav även att den har rätt att ta hänsyn till budgetbegränsningarna. På sidorna 20 och 21 i beslutet angav tillsättningsmyndigheten vidare att rätten till utbildning enligt artikel 14.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte innefattar utbildning vid en privat skola.
- 55 Tribunalen konstaterar att denna motivering var tillräcklig för att PR skulle kunna förstå skälen till att tillsättningsmyndigheten, trots de synnerliga skäl som hon åberopat i sin ansökan om ersättning för utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, hade beslutat att inte ersätta hela kostnaden. Denna motivering är också tillräcklig för att tribunalen ska kunna pröva beslutets lagenlighet.
- 56 PR:s argument att motiveringsskyldigheten har åsidosatts ska följaktligen underkännas.

2. De argument som syftar till att visa att tillsättningsmyndigheten gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den ansåg att sökandenas respektive fall inte ska anses som undantag

- 57 Genom vissa av de argument som sökandena har anfört inom ramen för den fjärde grunden har de låtit förstå att det var fel av tillsättningsmyndigheten att anse att deras respektive fall inte utgjorde undantag och att den därvid gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning.
- 58 Tribunalen påpekar härvid att sökandenas argument grundar sig på premissen att tillsättningsmyndigheten i de angripna besluten inte ansåg att de situationer de befann sig i skulle anses som undantag.
- 59 Det ska erinras om att i artikel 15 första meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att på de villkor som fastställs av tillsättningsmyndigheten ska tjänstemannen få ett utbildningstillägg som ska täcka faktiska kostnader för utbildning och som utbetalas mot uppvisande av dokumentation. I den andra meningen i samma bestämmelse föreskrivs att utom i fall som av tillsättningsmyndigheten anses som undantag ska detta tillägg inte överstiga ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Som det framgår av sistnämnda mening har tillsättningsmyndigheten således rätt att bevilja en ersättning som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna endast i fall som anses som undantag i den mening som avses i denna bestämmelse.

- 60 Såsom framgår av e-postmeddelandena av den 17 december 2015 ersatte utrikestjänsten utbildningskostnaderna för sökandenas barn med ett belopp som översteg det maximala tillägget enligt tjänsteföreskrifterna. Av detta följer att tillsättningsmyndigheten ansåg att sökandenas fall skulle anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 61 Sökandena har således grundat sig på en felaktig premiss när de har utgått från att tillsättningsmyndigheten inte ansåg att de situationer de befann sig i skulle anses som undantag. Deras argument ska följaktligen underkännas.

3. De argument som syftar till att visa att tillsättningsmyndigheten var skyldig att ersätta sökandena för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna

- 62 Sökandena anser att eftersom deras fall ska anses som undantag, var tillsättningsmyndigheten skyldig att ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Till stöd för detta resonemang har de anfört, för det första, argument som avser tolkningen av artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och, för det andra, argument som avser riktlinjerna.

a) De argument som avser tolkningen av artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna

- 63 Sökandena har hävdats att enligt artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna var tillsättningsmyndigheten skyldig att ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Deras fall ska anses som undantag på grund av den omständigheten att de enda tillgängliga formerna av undervisning i Peking som, enligt deras mening, var lämpliga för deras barn innebar utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Till stöd för detta resonemang har de anfört argument som avser ordalydelsen i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och förarbetena till denna bilaga samt argument som avser tolkningen av denna bestämmelse mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar, icke-diskrimineringsprincipen, barnets rättigheter, rätten till familjeliv, rätten till utbildning och proportionalitetsprincipen.

1) De argument som avser ordalydelsen i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och förarbetena till denna bilaga

- 64 I beslutet om avslag på klagomålen angav tillsättningsmyndigheten att i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs inte en ovillkorlig rätt till ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna och att den, när kostnaderna överstiger det maximala tillägget, har rätt att begränsa utbildningstillägget med beaktande av den tillgängliga budgeten.
- 65 Inom ramen för den första grunden har sökandena gjort gällande att denna tolkning av artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna är felaktig. Denna artikel medger inte att ersättningen för utbildningskostnader begränsas i fall som anses som undantag och där de enda lämpliga formerna av undervisning för barn till delegationstjänstemän som är tillgängliga i tredjeländet i fråga innebär kostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Till stöd för denna tolkning har de gjort gällande att enligt ordalydelsen i den andra meningen i denna artikel finns det ingen gräns för det belopp som ska utbetalas som utbildningstillägg i fall som anses som undantag och har åberopat förarbetena till nämnda bilaga.
- 66 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

- 67 Tribunalen erinrar härvid om att i artikel 15 första meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna anges att utbildningstillägget är avsett att täcka faktiska kostnader för utbildning. Det ska emellertid även påpekas att enligt andra meningen i denna artikel kan utbildningstillägget i princip inte överstiga ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. I denna mening föreskrivs visserligen också att det maximala tillägget kan överskridas i fall som anses som undantag. Av denna menings ordalydelse är det emellertid inte möjligt att fastställa i vilken mån utbildningstillägget ska täcka utbildningskostnader som är nödvändiga för att få tillgång till en lämplig form av undervisning.
- 68 När det gäller vilka fall som kan anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna ska det påpekas att av förarbetena till denna bilaga framgår att nämnda artikel syftar till att uppnå målet att unionstjänstemännens barn ska kunna få kostnadsfri undervisning och att förhindra att tjänstemän som tjänstgör utanför unionen diskrimineras på denna punkt. Det ska i detta sammanhang även påpekas att förarbetena utgår från den principen att inte alla allmänna, kostnadsfria former av undervisning i det land där anställningsorten ligger nödvändigtvis är lämpliga för unionstjänstemännens barn. Vidare framgår det att de former av undervisning som är tillgängliga i ett tredjeland och som är lämpliga för unionstjänstemännens barn kan vara begränsade och mycket kostsamma och att möjligheten att överskrida det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna som föreskrivs i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna har inrättats för att beakta en sådan situation. Mot denna bakgrund ska det konstateras att sökandena befinner sig i en situation där det enligt artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna är möjligt att överskrida det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 69 Tvärtemot vad sökandena har gjort gällande är det emellertid inte möjligt att av förarbetena till bilaga X till tjänsteföreskrifterna dra slutsatsen att andra meningen i artikel 15 i denna bilaga ska tolkas så, att i fall som kan anses som undantag i den mening som avses i denna bestämmelse föreligger det en obegränsad rätt till ersättning för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 70 Som det framgår av förarbetena infördes nämligen det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna i syfte att undvika orimliga utgifter till följd av ersättningen för utbildningskostnader. Den tolkning som sökandena har förespråkat tar emellertid inte tillräcklig hänsyn till förekomsten av det maximala tillägget och unionslagstiftarens beslut att ersättningen för utbildningskostnader i princip inte ska överstiga det maximala tillägget. Tribunalen erinrar om att utbildningskostnaderna för att få tillgång till lämplig undervisning i ett tredjeland kan bero på faktorer utom utrikestjänstens kontroll, såsom växelkurser eller efterfrågan på sådana former av undervisning. Genom att i tjänsteföreskrifterna föreskriva ett maximalt tillägg för tredjeländer ville unionslagstiftaren förhindra att utrikestjänstens budget påverkas av orimliga utgifter som kan följa av sådana faktorer. Denna målsättning skulle emellertid inte beaktas om artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna tolkades så, att det, i fall som kan anses som undantag i den mening som avses i den bestämmelsen, föreligger en obegränsad rätt till ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, oberoende av följderna för utrikestjänstens budget.
- 71 Inte heller kan det anses att unionslagstiftaren endast ville utesluta ersättning för den del av utbildningskostnaderna som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna till följd av att anställda vid utrikestjänsten, trots att det finns skolor som erbjuder lämplig undervisning till en lägre kostnad, ändå väljer att skriva in sina barn vid skolor som tar ut högre avgifter. Om lagstiftaren endast hade velat utesluta ersättning för denna del av utbildningskostnaderna, kunde han ha angett det.

72 Mot denna bakgrund konstaterar tribunalen att tvärtemot vad sökandena har gjort gällande följer det varken av ordalydelsen i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna eller av förarbetena till denna bilaga att den andra meningen i denna artikel ska tolkas så, att det, i fall som kan anses som undantag i den mening som avses i den bestämmelsen, föreligger en rätt till obegränsad ersättning för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Denna mening ska tvärtom tolkas så, att tillsättningsmyndigheten vid tillämpning av denna bestämmelse har rätt att beakta budgetbegränsningarna.

73 De argument som avser ordalydelsen i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och förarbetena till denna bilaga ska således underkännas.

2) De argument som avser ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, principen om iakttagande av sökandenas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar samt principen om god förvaltning

74 I besluten om avslag på klagomålen från PO och PP konstaterade tillsättningsmyndigheten att begränsningen av ersättningen för sökandenas utbildningskostnader till ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro, inte strider mot principen om skydd för sökandenas berättigade förväntningar. Sökandena har inte fått några tydliga försäkringar som är ovillkorliga och samstämmiga, som härrör från behöriga och tillförlitliga källor, om att de ska få ersättning för hela utbildningskostnaden under den tid de tjänstgör i Kina.

75 Sökandena har hävdad att denna bedömning är felaktig. Rättssäkerhetsprincipen, principen om iakttagande av deras förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar samt principen om god förvaltning hindrar att ersättningen för deras utbildningskostnader begränsas.

76 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

77 Vad för det första gäller argumentet att rättssäkerhetsprincipen utgör hinder för att tillämpliga regler ändras utan föregående diskussion eller information och utan övergångsåtgärder räcker det att påpeka att artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte har ändrats. Det ska i detta sammanhang även påpekas att enligt de uppgifter som utrikestjänsten lämnade under förhandlingen och som inte har bestritts av sökandena, hade en begränsning av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna till 10 000 euro redan tillämpats på utbildningskostnaderna för läsåret 2014/2015. Detta argument ska följaktligen underkännas.

78 Vad för det andra gäller sökandenas förvärvade rättigheter räcker det att påpeka att sökandena inte har lagt fram några uppgifter som kan visa att de för läsåret 2015/2016 hade en förvärvad rätt till ersättning för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Tvärtom framgår det av tillsättningsmyndighetens konstateranden i besluten om avslag på klagomålen från PO och PP, vilka inte har bestritts av sökandena, att utrikestjänsten i sina beslut rörande ansökningarna om ersättning för utbildningskostnaderna för tidigare läsår noga hade angett att dessa beslut endast avsåg det aktuella läsåret och inte medförde några rättigheter för kommande läsår. Även detta argument ska följaktligen underkännas.

79 Vad för det tredje gäller sökandenas berättigade förväntningar erinrar tribunalen om att enligt rättspraxis måste tre villkor vara uppfyllda för att skydd för berättigade förväntningar ska kunna åberopas. Det ska för det första föreligga tydliga försäkringar som är ovillkorliga och samstämmiga, som härrör från behöriga och tillförlitliga källor och som meddelats den berörde av unionsadministrationen. Försäkringarna ska för det andra vara av sådan beskaffenhet att de ger upphov till en berättigad förväntan hos mottagaren. För det tredje ska försäkringarna vara förenliga med tillämpliga bestämmelser (dom av den 15 november 2005, Righini/kommissionen, T-145/04, EU:T:2005:395, punkt 130).

- 80 Med hänsyn till ordalydelsen i artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och innehållet i riktlinjerna – i vilka det föreskrivs att ansökningar om ersättning för de utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna ska bedömas på grundval av den tillgängliga budgeten – kan enbart den omständigheten att sökandena tidigare kunnat få utbildningstillägg som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna och som täckte hela utbildningskostnaden inte i sig anses som en tydlig försäkran som är ovillkorlig och samstämmig i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 79 ovan. Detta är särskilt fallet eftersom utrikestjänsten i sina beslut om avslag på ansökningarna om ersättning för utbildningskostnaderna för tidigare läsår noga hade preciserat att dessa beslut endast avsåg det aktuella läsåret och inte medförde några rättigheter för kommande läsår (se punkt 78 ovan).
- 81 Sökandena har för det fjärde gjort gällande att principen om god förvaltning har åsidosatts. De angripna besluten antogs mitt under läsåret, när tjänstemännen redan hade betalat inskrivningsavgifterna. Vid den tidpunkten kunde de inte längre vidta några åtgärder.
- 82 Tribunalen påpekar härvid att det argument som sökandena anfört grundar sig på den felaktiga premissen att de innan de skrev in sina barn vid de aktuella skolorna hade rätt att räkna med att få ersättning för hela utbildningskostnaden, inbegripet det belopp som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Såsom redan har angetts i punkterna 77–80 ovan, fanns det ingen giltig grund för sådana förväntningar. Även detta argument ska följaktligen underkännas.
- 83 Tvärtemot vad sökandena har anfört hindrar således varken rättssäkerhetsprincipen, principen om iakttagande av deras förvärvade rättigheter eller berättigade förväntningar eller principen om god förvaltning att tillsättningsmyndigheten begränsar ersättningen för de utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

3) De argument som avser ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen

- 84 Inom ramen för den tredje grundens andra del och den tredje grundens tredje del har sökandena anfört argument som avser att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts.
- 85 Tribunalen erinrar härvid om att icke-diskrimineringsprincipen innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (dom av den 28 juni 1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, punkt 25).
- 86 De omständigheter som kännetecknar de olika situationerna och därigenom deras jämförbarhet bör bland annat bestämmas och bedömas utifrån föremålet för och syftet med den unionsrättsakt som medför den ifrågavarande skillnaden i behandling. Bland annat måste principerna och målsättningarna för det område rättsakten härrör ifrån beaktas (dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique och Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 26).
- 87 En skillnad i behandling är berättigad då den är grundad på ett objektiva och skäligt kriterium, det vill säga då den hänger samman med ett laga ändamål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen, och skillnaden står i proportion till det mål som eftersträvas genom behandlingen i fråga (dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique och Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 47).
- 88 I besluten om avslag på klagomålen underkände tillsättningsmyndigheten invändningen avseende att icke-diskrimineringsprincipen hade åsidosatts. Den hade inte behandlat lika situationer olika. Delegationstjänstemän befinner sig inte i samma situation som de tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte i Bryssel (Belgien). Det är av detta skäl som det i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs särskilda regler för tjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland.
- 89 Sökandena har hävdatt att denna bedömning är felaktig.

- 90 De har för det första gjort gällande att delegationstjänstemän behandlas på samma sätt som de tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte, trots att de befinner sig i olika situationer.
- 91 Utrikestjänsten har bestritt detta argument.
- 92 Tribunalen konstaterar att sökandenas argument måste underkännas. Såsom framgår av artikel 101a i tjänsteföreskrifterna fastställs i bilaga X till tjänsteföreskrifterna särskilda undantagsbestämmelser som ska tillämpas på tjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland. I denna bilaga föreskrivs särskilda regler för de utbildningstillägg som nämnda tjänstemän ska erhålla, vilka skiljer sig från de som är tillämpliga på tjänstemän som tjänstgör vid institutionens säte. I artikel 15 i bilaga X föreskrivs nämligen inte endast att det maximala utbildningstillägget ska utgöras av ett belopp motsvarande sex gånger det högsta grundtillägget enligt artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, utan även att det maximala tillägget kan överskridas i fall som anses som undantag. Tvärtemot vad sökandena har gjort gällande behandlas delegationstjänstemän följaktligen inte på samma sätt som tjänstemän vid utrikestjänstens säte.
- 93 Sökandena har för det andra gjort gällande att trots att såväl tjänstemännen vid utrikestjänstens säte som delegationstjänstemännen har rätt till kostnadsfri undervisning för sina barn behandlas de olika, eftersom ersättningen för utbildningskostnaderna för delegationstjänstemännens barn kan begränsas.
- 94 Utrikestjänsten har bestritt detta argument.
- 95 Tribunalen erinrar inledningsvis om att såsom anges i punkt 92 ovan är dels det maximala tillägget enligt tjänsteföreskrifterna högre för delegationstjänstemän än för tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte, dels kan det maximala tillägget för delegationstjänstemän överskridas i fall som anses som undantag, medan någon sådan möjlighet inte finns för tjänstemän vid utrikestjänstens säte. I bestämmelserna i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följaktligen en mer förmånlig behandling för sökandena än för tjänstemännen vid utrikestjänstens säte.
- 96 Genom sitt argument har sökandena emellertid även velat göra gällande att en skillnad i behandling föreligger på grund av den omständigheten att tjänstemän vid utrikestjänstens säte, tack vare Europaskolorna eller det utbildningstillägg som de erhåller, har kostnadsfri tillgång till en lämplig form av undervisning för sina barn, medan det utbildningstillägg som sökandena har erhållit inte möjliggör för deras barn att följa en kostnadsfri, lämplig undervisning i Peking.
- 97 Tribunalen erinrar härvid om att en av de målsättningar som eftersträvas med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna är att tjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland, vad gäller kostnadsfri utbildning för deras barn, ska behandlas på ett icke-diskriminerande sätt i förhållande till de tjänstemän som tjänstgör vid institutionens säte (se punkt 68 ovan). Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 86 ovan ska det således prövas huruvida delegationstjänstemän, mot bakgrund av denna målsättning, behandlas diskriminerande i förhållande till tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte.
- 98 Det ska påpekas att utrikestjänsten under förhandlingen angav att det finns skolor i Peking som erbjuder lämplig undervisning till lägre avgifter än de som sökandena betalar. Emellertid måste det konstateras att utrikestjänsten inte vare sig i e-postmeddelandena av den 17 december 2015 eller i besluten om avslag på sökandenas klagomål grundade sig på konstaterandet att lämplig undervisning var tillgänglig för ett belopp motsvarande eller lägre än det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro.
- 99 Under antagandet att det inte finns någon skola i Peking som kan erbjuda en lämplig undervisning för sökandenas barn för 27 788,40 euro, vilket är det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro, föreligger det förvisso en skillnad i behandlingen av sökandena i förhållande till de tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte, för det fall att

utbildningskostnaderna för barn till tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte faktiskt ersätts i sin helhet. En skillnad i behandling utgör emellertid diskriminering endast såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling.

- 100 Tribunalen erinrar härvid för det första om att utrikestjänsten har ett stort utrymme att skönsmässigt bedöma hur dess budget för icke-obligatoriska utgifter ska fördelas. Målsättningen med att begränsa ersättningen för utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro, var – som utrikestjänsten angav under förhandlingen – att ett så stort antal tjänstemän som möjligt av dem som hade ansökt om det skulle kunna erhålla ersättning för utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, samtidigt som budgetbegränsningarna för sådana utgifter beaktades. Med hänsyn till utrikestjänstens stora utrymme för skönsmässig bedömning, kan det inte invändas mot valet av denna målsättning.
- 101 Tribunalen påpekar för det andra att sökandena inte har bestritt att det förelåg budgetbegränsningar. De har endast hävdats att tillsättningsmyndigheten inte tillräckligt beaktade den omständigheten att en begränsning av ersättningen för utbildningskostnader kan generera andra kostnader, såsom kostnader för att barnen måste gå om en klass, flyttkostnader, transportkostnader och kostnader för arbetsförmåga.
- 102 Tribunalen konstaterar härvid att sökandena genom detta argument har avsett att ifrågasätta huruvida begränsningen av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro, var lämplig för att uppnå målsättningen att ett så stort antal tjänstemän som möjligt av dem som hade ansökt om det skulle kunna erhålla ersättning för dessa kostnader.
- 103 Med hänsyn till utrikestjänstens stora utrymme för skönsmässig bedömning i detta hänseende ska tribunalen endast pröva om sökandenas argument kan visa att utrikestjänsten gjorde en uppenbart oriktig bedömning. Detta är fallet endast om sökandenas argument kan medföra att utrikestjänstens bedömning förlorar sin trovärdighet.
- 104 Tribunalen konstaterar dock att det argument som sökandena – utan närmare preciseringar – har anfört avseende kostnader som föranleds av att barnen eventuellt måste gå om en klass, flyttkostnader, transportkostnader och kostnader för arbetsförmåga, inte kan medföra att utrikestjänstens bedömning – att en begränsning av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna till 10 000 euro utgjorde ett lämpligt medel att fördela dess begränsade budget – förlorar sin trovärdighet.
- 105 De argument som sökandena har anfört kan följaktligen inte visa att det inte fanns sakliga skäl för en eventuell skillnad i behandlingen.
- 106 Av detta följer att även argumentet att sökandena har diskriminerats i förhållande till de tjänstemän som tjänstgör vid utrikestjänstens säte ska underkännas.
- 107 Tribunalen konstaterar för det tredje att i den mån sökandena har hävdats att de diskrimineras i förhållande till tjänstemän som tjänstgör vid unionens delegationer i tredjeländer där ett belopp motsvarande det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, höjt med 10 000 euro, räcker för att täcka kostnaderna för lämplig undervisning, ska detta argument underkännas med hänvisning till konstaterandena i punkterna 93–106 ovan.
- 108 Vad för det fjärde gäller sökandenas argument att utrikestjänsten gynnar tjänstemän utan barn räcker det att påpeka att tjänstemän som har barn inte behandlas på samma sätt som tjänstemän utan barn. I artikel 3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs nämligen att utbildningstillägg ska beviljas endast för tjänstemän som har underhållsberättigade barn.

109 Inget av de argument som sökandena har anfört avseende ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen kan således visa att artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, mot bakgrund av denna princip, ska tolkas så, att den ger dem rätt till ersättning för hela utbildningskostnaden.

4) De argument som avser ett åsidosättande av barnets rättigheter, rätten till familjeliv och rätten till utbildning

110 Inom ramen för den tredje grundens tredje del har sökandena hävdats att artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, mot bakgrund av barnets rättigheter, rätten till familjeliv och rätten till utbildning, borde ha tolkats så, att den ger dem rätt till ersättning för hela utbildningskostnaden.

111 I besluten om avslag på klagomålen från PO, PP och PR underkände tillsättningsmyndigheten invändningen att rätten till utbildning hade åsidosatts. Tillsättningsmyndigheten angav, för det första, att stadgan om de grundläggande rättigheterna inte innehåller någon bestämmelse som förpliktar arbetsgivaren att ersätta sin personal för hela den utbildningskostnad som följer av att deras barn är inskrivna vid en privat skola, för det andra, att den rätt till utbildning som föreskrivs i artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte har kränkts, eftersom denna artikel syftar till att skydda rätten att kostnadsfritt följa den obligatoriska undervisningen i medlemsstaterna, men inte föreskriver en rätt att följa undervisning i sådana privata skolor som sökandena har valt, och, för det tredje, att en begränsning av denna rättighet i vart fall kan vara motiverad enligt artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

112 Sökandena har hävdats att denna bedömning är felaktig.

113 Sökandena har gjort gällande att enligt artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt till utbildning och denna rätt innefattar möjligheten att kostnadsfritt följa den obligatoriska undervisningen. I länderna i unionen är undervisningen i allmänhet obligatorisk för barn i åldern 6–16 år. Barn till delegationstjänstemän har rätt till utbildning på samma nivå. I vissa tredjeländer är dock utbudet av skolor som erbjuder utbildning på denna nivå begränsat. Följaktligen är rätten till utbildning inte begränsad till den kostnadsfria allmänna undervisningen i dessa tredjeländer. Detta är fallet bland annat när den allmänna undervisningen i ett tredjeland inte erbjuds vare sig på modersmålet för delegationstjänstemännens barn eller på engelska, utan endast på landets nationella språk.

114 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

115 Vad gäller den rätt till utbildning som garanteras genom artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna erinrar tribunalen för det första om att möjligheten att kostnadsfritt följa den obligatoriska undervisningen förvisso garanteras genom artikel 14.2.

116 Av förklaringarna avseende stadgan om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 2), vilka vederbörligen ska beaktas enligt artikel 52.7 i stadgan, framgår dock att det i artikel 14 inte föreskrivs att privata institutioner som erbjuder sådan undervisning ska vara kostnadsfria.

117 Vidare går det inte att av artikel 14.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna sluta sig till att unionen är skyldig att i tredjeland garantera en kostnadsfri obligatorisk undervisning som motsvarar undervisningen i unionens medlemsstater.

118 Tribunalen konstaterar också att sökandena inte har gjort gällande att deras barn inte har haft tillgång till den allmänna nationella undervisningen i Kina.

- 119 Vad gäller sökandenas argument att delegationspersonalens barn har rätt till en lämplig form av undervisning, erinrar tribunalen om att åtskillnad ska göras mellan de rättigheter som garanteras i stadgan om de grundläggande rättigheterna och de rättigheter som garanteras i tjänsteföreskrifterna.
- 120 Vad gäller de rättigheter som följer av tjänsteföreskrifterna räcker det att erinra om att artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte kan tolkas så, att utrikestjänsten är skyldig att obegränsat ersätta utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna (se punkterna 64–73 ovan).
- 121 Eftersom sökandena grundar sina argument på artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska det erinras om att denna artikel föreskriver minimirättigheter för var och en och att dessa rättigheter inte innefattar rätten för tjänstemännens barn till en lämplig form av undervisning i ett tredjeländer.
- 122 Mot denna bakgrund underkänner tribunalen sökandenas argument att den rätt till utbildning som stadfästs i artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har inskränkts.
- 123 Tribunalen erinrar för det andra om att även under antagandet att den rätt till utbildning som stadfästs i artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna skulle inskränkas på grund av att ersättning inte erhålls för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, kan en sådan begränsning vara motiverad enligt artikel 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Denna begränsning är nämligen föreskriven i lag och svarar mot ett mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen, det vill säga målsättningen att ett så stort antal tjänstemän som möjligt av dem som har ansökt om det ska kunna erhålla ersättning för de utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, samtidigt som budgetbegränsningarna för sådana utgifter beaktas (se punkterna 100–105 ovan).
- 124 Den rätt till utbildning som stadfästs i artikel 14 i stadgan om de grundläggande rättigheterna innebär följaktligen inte, tvärtemot vad sökandena har hävdats, att artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna måste tolkas så, att utrikestjänsten var skyldig att – på grund av de undantagssituationer som sökandena befann sig i – ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 125 Sökandena har vidare gjort gällande att mot bakgrund av barnets rättigheter, som stadfästs i artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, rätten till familjeliv, som stadfästs i artikel 9 i stadgan, och skyddet av familjen, som föreskrivs i artikel 33 i stadgan, ska artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna tolkas så, att eftersom deras fall ska anses som undantag, har de rätt till ersättning för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. Genom att flytta till Kina med sina familjer har de utövat sin rätt till familjeliv. I detta sammanhang har de gjort gällande att tjänstemän som tjänstgör vid en delegation inte nödvändigtvis gör detta av eget val. Å ena sidan har vissa tjänstemän, såsom PO och PP, förordnats att tjänstgöra i Kina i tjänstens intresse och å andra sidan måste all personal vid utrikestjänsten regelbundet tjänstgöra vid unionens delegationer. Den ekonomiska börda som begränsningen av ersättningen för de utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna innebär för vissa av tjänstemännen inkräktar dels på deras barns rättigheter, dels på deras rätt till familjeliv, eftersom barnen på grund av denna börda riskerar att separeras från den förälder som tjänstgör vid en delegation, om de ska kunna följa en lämplig form av undervisning i ett av länderna i unionen.
- 126 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

- 127 Tribunalen konstaterar härvid, för det första, att de argument som sökandena har anfört i syfte att visa att det föreligger en inskränkning av rätten till familjeliv och av barnets rättigheter grundar sig på premissen att en tjänsteman mot sin vilja kan förordnas att tjänstgöra vid en unionsdelegation i ett tredjeland där utbildningskostnaderna överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.
- 128 Det ska i detta sammanhang erinras om att sökandena har beslutat att ta anställning vid utrikestjänsten medvetna om att detta innebär regelbunden tjänstgöring vid unionens delegationer (se artikel 6.10 tredje meningen i beslut 2010/427).
- 129 Det ska vidare påpekas att sökandena inte har visat att de tjänstgör vid unionens delegation i Peking i Kina mot sin vilja. Av handlingarna i målet framgår nämligen att vissa av sökandena på eget initiativ har ansökt om att få tjänstgöra vid unionens delegation i Kina. Vad gäller de tjänstemän som i tjänstens intresse har förordnats att tjänstgöra vid unionens delegation i Kina, bekräftade sökandena under förhandlingen att de inte förordnats mot sin vilja. Det ska i detta sammanhang även påpekas att utrikestjänsten i sina skriftliga inlagor och under förhandlingen har angett att utrikestjänstens personal inte förordnas att tjänstgöra i ett tredjeland mot sin vilja. Sökandena har inte anfört några närmare invändningar mot detta uttalande.
- 130 Under dessa omständigheter kan det förhållandet att sökandena inte har fått ersättning för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna inte anses inskränka vare sig deras barns rättigheter i den mening som avses i artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, rätten till familjeliv i den mening som avses i artikel 9 i stadgan eller rätten till skydd för familjen, som föreskrivs i artikel 33 i stadgan.
- 131 Tribunalen erinrar för det andra om att en eventuell inskränkning av rätten till familjeliv som beror på den omständigheten att barnen – på grund av den ekonomiska börda som orsakas av att utbildningskostnaderna i det land där tjänstemannen tjänstgör endast delvis ersätts – inte kan följa med en av föräldrarna som tjänstgör vid en av unionens delegationer i ett tredjeland kan vara motiverad enligt artikel 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (se punkt 123 ovan).
- 132 Mot bakgrund av det ovan anförda underkänner tribunalen sökandenas argument att barnets rättigheter, rätten till familjeliv och skydd av familjen samt rätten till utbildning har åsidosatts.

5) De argument som avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- 133 Sökandena har hävdat att tillsättningsmyndigheten genom att begränsa ersättningen för utbildningskostnader, trots att deras fall ska anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, endast beaktade målsättningen att minska den finansiella inverkan som ersättningen för utbildningskostnader innebär. Tillsättningsmyndigheten åsidosatte därvid proportionalitetsprincipen, eftersom den inte tog tillräcklig hänsyn till deras rättigheter och intressen.
- 134 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.
- 135 I detta sammanhang räcker det att erinra om att tribunalen, i samband med prövningen i punkterna 74–132 ovan av huruvida de rättigheter som sökandena åberopat hade åsidosatts, redan har beaktat proportionalitetsprincipen och de argument som sökandena anfört avseende denna (se bland annat punkterna 100–105 ovan). Av denna prövning framgick dock inte att tillsättningsmyndigheten har inkräktat på sökandenas rättigheter på ett oproportionerligt sätt genom att inte ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

136 Även argumenten avseende ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen ska följaktligen underkännas.

137 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att inget av de argument som sökandena har anfört avseende ordalydelsen i och målsättningarna med artikel 15 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, icke-diskrimineringsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, principen om iakttagande av förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar, principen om god förvaltning, barnets rättigheter, rätten till familjeliv och rätten till utbildning eller proportionalitetsprincipen kan visa att tillsättningsmyndigheten, i den situation som sökandena befann sig i, var skyldig att ersätta dem för hela den utbildningskostnad som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

b) Argumentet att riktlinjerna inte har följts

138 I beslutet om avslag på klagomålen från PQ och PR konstaterade tillsättningsmyndigheten att den har följt riktlinjerna. Enligt riktlinjerna ska kostnaderna i fråga ersättas på grundval av den "tillgängliga budgeten".

139 Sökandena har inom ramen för den andra grunden gjort gällande att denna bedömning är felaktig. Riktlinjerna utgör hinder för att ersättningen för utbildningskostnader begränsas, när de enda formerna av undervisning som är lämpliga för barn till unionstjänstemän som tjänstgör i ett tredjeland medför kostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. I riktlinjerna föreskrivs inte någon gräns för ersättningen för utbildningskostnader i fall som anses som undantag i den mening som avses i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.

140 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

141 Tribunalen konstaterar att sökandenas argument måste underkännas. Av riktlinjerna, i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall, framgår nämligen tydligt att beslut om ansökningar om ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna antas på grundval av den tillgängliga budgeten. Riktlinjerna innehåller vidare inga uppgifter som gör det möjligt att anse att tillsättningsmyndigheten kan underlåta att beakta budgetbegränsningarna, när de enda lämpliga formerna av undervisning för unionstjänstemännens barn medför kostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

142 Av detta följer att inget av de argument som sökandena har anfört kan visa att de, i de undantagssituationer som de befann sig, hade rätt till ersättning för hela utbildningskostnaden.

4. De argument som avser begränsningen av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna

143 I punkterna 62–142 ovan har tribunalen enbart prövat de argument som sökandena anfört i syfte att visa att tillsättningsmyndigheten var skyldig att ersätta hela utbildningskostnaden för deras barn, eftersom deras fall ska anses som undantag. Sökandena har, inom ramen för den tredje grunden, inte endast anfört dessa argument, utan har också anfört argument som syftar till att ifrågasätta det förfarande genom vilket tillsättningsmyndigheten i de angripna besluten begränsade ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

- 144 I besluten om avslag på klagomålen angav tillsättningsmyndigheten bland annat att begränsningen av de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna inte var diskriminerande. Eftersom utbildningstillägg utgår för varje barn, är en begränsning av tillägget också tillämplig på varje barn. En sådan metod är inte uppenbart felaktig.
- 145 Enligt sökandena är tillsättningsmyndighetens bedömning oförenlig med icke-diskrimineringsprincipen, riktlinjerna, barnets rättigheter, rätten till familjeliv, rätten till utbildning och proportionalitetsprincipen.
- 146 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.
- 147 Sökandena har för det första gjort gällande att begränsningen av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna är oförenlig med icke-diskrimineringsprincipen och riktlinjerna, eftersom tillsättningsmyndigheten inte gjorde en individuell bedömning av ansökningarna om ersättning från tjänstemännen i fråga.
- 148 Detta argument ska underkännas. Såsom framgår bland annat av besluten om avslag på sökandenas klagomål prövade tillsättningsmyndigheten deras ansökningar om ersättning för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna och tog hänsyn till den individuella situationen. Att sökandena beviljades identiska belopp berodde endast på att de utbildningskostnader för vilka de ansökt om ersättning i samtliga fall översteg den av tillsättningsmyndigheten fastställda gränsen på de 10 000 euro.
- 149 För det andra ska sökandenas argument att den begränsning som tillsättningsmyndigheten tillämpade strider mot icke-diskrimineringsprincipen, prövas eftersom tillsättningsmyndigheten behandlade dels familjer med en ensamförsörjande förälder och storfamiljer, dels övriga familjer lika, trots att dessa befinner sig i olika situationer.
- 150 Tribunalen erinrar härvid om att icke-diskrimineringsprincipen innebär att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling, och att de omständigheter som kännetecknar de olika situationerna och därigenom deras jämförbarhet bland annat bör bestämmas och bedömas utifrån föremålet för och syftet med den unionsrättsakt som medför den ifrågavarande skillnaden i behandling, varvid principerna och målsättningarna för det område rättsakten härrör ifrån måste beaktas (se punkterna 85 och 86 ovan).
- 151 Sökandena har dock inte gjort gällande att tjänsteföreskrifterna har ett föremål av vilket det går att sluta sig till att tillsättningsmyndigheten, vad gäller utbildningstillägg för barn, borde ha ansett att situationen för familjer med en ensamförsörjande förälder och storfamiljer skiljer sig från situationen för övriga familjer, vilket skulle förutsätta att de behandlas olika. Det ska tvärtom påpekas dels att det av artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna framgår att utbildningstillägget ska betalas ut för varje underhållsberättigat barn, dels att unionslagstiftaren i tjänsteföreskrifterna har föreskrivit maximala utbildningstillägg. Med hänsyn till dessa omständigheter kan det inte anses att tillsättningsmyndigheten behandlade två olika situationer lika genom att för varje barn begränsa ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna till 10 000 euro.
- 152 Sökandenas argument att tillsättningsmyndigheten åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen genom att behandla familjer med en ensamförsörjande förälder och storfamiljer på samma sätt som övriga familjer ska följaktligen också underkännas.
- 153 Vad för det tredje gäller de övriga argument som avser ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och de argument som avser ett åsidosättande av barnets rättigheter, rätten till familjeliv och rätten till utbildning samt proportionalitetsprincipen, hänvisar tribunalen till konstaterandena i punkterna 62–142 ovan. För det fall att någon av dessa rättigheter skulle ha

inskränkts på grund av begränsningen av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna konstaterar tribunalen att sökandena i vart fall inte har anfört några närmare argument för att visa att det är uppenbart att begränsningen var orimlig i förhållande till den målsättning som utrikestjänsten eftersträvar, det vill säga att ett så stort antal tjänstemän som möjligt av dem som har ansökt om det ska kunna erhålla ersättning för de utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, samtidigt som begränsningarna för utrikestjänstens budget beaktas.

- 154 Av detta följer att även de argument som avser tillsättningsmyndighetens begränsning av ersättningen för de utbildningskostnader som översteg det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna ska underkännas i sin helhet.

5. De argument som avser att de angripna besluten borde ha grundats på allmänna genomförandebestämmelser

- 155 Inom ramen för den första grunden har sökandena gjort gällande att de angripna besluten borde ha grundats på allmänna genomförandebestämmelser antagna i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 110.1 i tjänsteföreskrifterna. Ett sådant förfarande innebär samråd med utrikestjänstens personalkommitté och att kommittén för tjänsteföreskrifterna yttrar sig.

- 156 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.

- 157 Det ska inledningsvis påpekas att utrikestjänsten genom sitt beslut HR DEC(2014)02 av den 3 februari 2014 beslutade att tillämpa de bestämmelser som fastställs i kommissionens beslut C(2013) 8971 final av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser avseende beviljandet av det utbildningstillägg som föreskrivs i artikel 3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och att förstnämnda beslut antogs i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 110.1 i tjänsteföreskrifterna.

- 158 Sökandena har emellertid inte genom sina argument ifrågasatt att det finns allmänna genomförandebestämmelser som utrikestjänsten tillämpar avseende artikel 3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, utan har hävdats att utrikestjänsten borde ha antagit allmänna genomförandebestämmelser om den undantagsbestämmelse som föreskrivs i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, enligt vilken utrikestjänsten i fall som anses som undantag kan överskrida det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

- 159 Tribunalen erinrar härvid om att det enligt rättspraxis föreligger en skyldighet att utfärda allmänna genomförandebestämmelser i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 110.1 i tjänsteföreskrifterna endast om detta uttryckligen föreskrivits i en bestämmelse. I avsaknad av en uttrycklig bestämmelse kan en sådan skyldighet godtas endast undantagsvis, nämligen när bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna är så oklara och otydliga att de inte kan tillämpas utan godtycklighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 mars 2016, Vanhalewyn/utrikestjänsten, T-792/14 P, EU:T:2016:156, punkterna 29 och 30).

- 160 Det ska således prövas huruvida det finns en uttrycklig bestämmelse som föreskriver en skyldighet för tillsättningsmyndigheten att utfärda allmänna genomförandebestämmelser avseende utövandet av den befogenhet att fatta beslut som föreskrivs i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, det vill säga avseende befogenheten att i fall som anses som undantag besluta huruvida ersättning ska utges för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

- 161 Tribunalen påpekar för det första att artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte innehåller någon sådan uttrycklig bestämmelse, utan endast hänvisar till individuella beslut som tillsättningsmyndigheten ska anta i fall som anses som undantag.
- 162 Tribunalen påpekar för det andra att även om det antogs att artikel 15 första meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, där det föreskrivs att tillsättningsmyndigheten fastställer på vilka villkor tjänstemannen ska få ett utbildningstillägg, skulle avse sådana undantagsfall som avses i den andra meningen i samma artikel, i vilka tillsättningsmyndigheten kan besluta att överskrida det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, föreskrivs i artikel 15 första meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte uttryckligen att dessa villkor ska fastställas i form av allmänna genomförandebestämmelser.
- 163 Det ska för det tredje prövas huruvida artikel 1 tredje stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, där det anges att "[a]llmänna genomförandebestämmelser skall antas i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna", ska anses som en uttrycklig bestämmelse som kräver att allmänna genomförandebestämmelser antas avseende utövandet av den befogenhet att fatta beslut som tillsättningsmyndigheten tilldelats genom artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 164 Tribunalen erinrar härvid om att den befogenhet att fatta beslut som tillsättningsmyndigheten tilldelats genom artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna avser fall som ska anses som undantag. Såsom anges bland annat i punkterna 64–73 ovan ska tillsättningsmyndigheten inom ramen för denna befogenhet att fatta beslut beakta de befintliga budgetbegränsningarna vid ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. På grund av budgetbegränsningarna måste tillsättningsmyndigheten beakta samtliga ansökningar om ersättning för utbildningskostnader som inges av utrikestjänstens personal och vilkas belopp kan variera på grund av faktorer utanför tillsättningsmyndighetens kontroll, såsom valutakurser eller efterfrågan på sådana former av undervisning. Av detta följer att tillsättningsmyndigheten, inom ramen för sin befogenhet att fatta beslut, måste ha en viss flexibilitet, som ger den möjlighet att beakta det totala belopp för vilket ersättning begärs, den tillgängliga budgeten och de synnerliga omständigheter som de berörda personerna har åberopat.
- 165 Mot bakgrund av det ovan anförda kan artikel 1 tredje stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna inte tolkas så, att utrikestjänsten är skyldig att anta allmänna genomförandebestämmelser avseende utövandet av den befogenhet att fatta beslut som den tilldelats genom artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 166 Tvärtemot vad sökandena har hävdad är denna slutsats förenlig med domen av den 17 mars 2016, Vanhalewyn/utrikestjänsten (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 De överväganden som föranledde tribunalen att anse att utrikestjänsten var skyldig att anta allmänna genomförandebestämmelser avseende det förfarande som föreskrivs i artikel 10.1 andra stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna kan nämligen inte överföras på andra meningen i artikel 15 i samma bilaga.
- 168 Såsom framgår av punkt 32 i domen av den 17 mars 2016, Vanhalewyn/utrikestjänsten (T-792/14 P, EU:T:2016:156), ville unionslagstiftaren, vad gäller det förfarande som föreskrivs i artikel 10.1 andra stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, garantera att de kriterier som används för att fastställa i vilka tredjeländer levnadsvillkoren kan anses motsvara de som normalt råder inom unionen fastställs abstrakt och oberoende av eventuella förfaranden som syftar till att i ett specifikt fall fastställa huruvida de rådande levnadsvillkoren i ett land motsvarar levnadsvillkoren i unionen. I artikel 10.1 andra stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna avses således ett beslut som har allmän giltighet och gäller utrikestjänstens alla anställda som tjänstgör i ett tredjeländer. Det ska vidare påpekas att när levnadsvillkoren i ett tredjeländer inte motsvarar de som normalt råder inom unionen, har utrikestjänstens personal som tjänstgör i detta land rätt till ett tillägg för levnadsvillkor.

- 169 I artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna föreskrivs däremot inte, vilket anges i punkterna 62–142 ovan, en ovillkorlig rätt till ersättning för hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, även om den situation som en av utrikestjänstens anställda befinner sig i anses som ett undantag i den mening som avses i denna bestämmelse. Vidare avser den befogenhet att fatta beslut som tillsättningsmyndigheten tilldelas i denna bestämmelse inte beslut med allmän räckvidd, utan individuella beslut som ska antas i fall som anses som undantag, och inom ramen för utövandet av denna befogenhet ska tillsättningsmyndigheten, vilket anges i punkt 164 ovan, beakta den individuella situationen för anställda som har ansökt om ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna. I detta sammanhang måste tillsättningsmyndigheten ha en flexibilitet, som ger den möjlighet att beakta dels den individuella situationen för varje anställd vid utrikestjänsten som har ansökt om ersättning för utbildningskostnader som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna, dels de budgetbegränsningar som måste iakttas vid ersättning för sådana kostnader.
- 170 Av detta följer att tribunalens konstaterande rörande artikel 10.1 andra stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna – att unionslagstiftaren ville garantera att de kriterier som används för att fastställa i vilka tredjeländer levnadsvillkoren kan anses motsvara de som normalt råder inom unionen fastställs abstrakt och oberoende av eventuella förfaranden som syftar till att i ett särskilt fall fastställa huruvida de rådande levnadsvillkoren i ett land motsvarar levnadsvillkoren i unionen och således fastställs inom ramen för allmänna genomförandebestämmelser – inte kan överföras på den befogenhet att fatta beslut som tillsättningsmyndigheten tilldelats genom artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 171 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att det inte finns någon uttrycklig bestämmelse som föreskriver en skyldighet att utfärda allmänna genomförandebestämmelser avseende tillsättningsmyndighetens utövande av den befogenhet att fatta beslut som föreskrivs i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 172 Tribunalen erinrar vidare om att i avsaknad av en uttrycklig bestämmelse som föreskriver en skyldighet att utfärda allmänna genomförandebestämmelser kan, enligt rättspraxis, en sådan skyldighet godtas endast undantagsvis, nämligen när bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna är så oklara och otydliga att de inte kan tillämpas utan godtycklighet (se punkt 159 ovan).
- 173 Med hänsyn till att tillsättningsmyndigheten enligt artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna endast i undantagsfall kan besluta om att överskrida det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna och att tillsättningsmyndigheten måste ha en viss flexibilitet vid tillämpningen av denna bestämmelse (se punkt 164 ovan) kan det inte anses att den omständigheten att denna artikel ger tillsättningsmyndigheten ett stort utrymme för skönsmässig bedömning räcker för att visa att denna bestämmelse är oklar och otydlig i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 159 ovan.
- 174 Det ska påpekas att sökandena i vart fall inte har anfört några argument som kan visa att artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, i avsaknad av allmänna genomförandebestämmelser, inte kan tillämpas utan godtycklighet. Såsom framgår av punkterna 62–154 ovan, ska nämligen de argument som sökandena har anfört i syfte att visa att utrikestjänsten har tillämpat artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna felaktigt underkännas. Vidare har sökandena inte anfört några andra närmare argument i detta avseende.
- 175 Tribunalen påpekar slutligen att även om utrikestjänsten hade varit skyldig att anta allmänna genomförandebestämmelser, hade den mot bakgrund av vad som anges i punkterna 64–137 ovan i vart fall inte varit skyldig att i dessa allmänna genomförandebestämmelser föreskriva en skyldighet att ersätta hela den utbildningskostnad som överstiger det maximala tillägget för tredjeländer enligt tjänsteföreskrifterna.

- 176 Mot bakgrund av det ovan anförda underkänner tribunalen de argument som avser att utrikestjänsten var skyldig att anta allmänna genomförandebestämmelser avseende den befogenhet att fatta beslut som föreskrivs i artikel 15 andra meningen i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 177 Alla de grunder som sökandena har åberopat ska följaktligen underkännas. Yrkandet om ogiltigförklaring av e-postmeddelandena av den 17 december 2015 och yrkandet om ogiltigförklaring av besluten om avslag på sökandenas klagomål ska således ogillas, utan att det är nödvändigt att uttala sig om huruvida sistnämnda yrkande kan tas upp till prövning.

B. Övriga yrkanden om ogiltigförklaring

- 178 När det gäller yrkandet om ogiltigförklaring av de e-postmeddelanden som mottogs efter den 17 december 2015, utvärderingsblanketterna för utbildningstillägget och de lönebesked i vilka beloppet av det erhållna utbildningstillägget anges, räcker det att påpeka att sökandena till stöd för dessa yrkanden endast har anført de grunder som redan har prövats och underkänts i punkterna 41–177 ovan. Även dessa yrkanden ska följaktligen ogillas, utan att det är nödvändigt att uttala sig om huruvida de kan tas upp till prövning.
- 179 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan ogillas i sin helhet.

IV. Rättegångskostnader

- 180 Sökandena har hävdats att för det fall att deras talan skulle ogillas ska de inte förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit genom att utrikestjänsten beslutat att låta sig biträddas av advokater. De ska inte lida skada till följd av detta beslut. Att ålägga sökandena att betala kostnaderna för en extern advokatbyrå, trots att utrikestjänsten har en egen juridisk avdelning, utgör ett hinder för deras rätt att få saken prövad i domstol.
- 181 Utrikestjänsten har bestritt dessa argument.
- 182 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 183 Utrikestjänsten har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska utrikestjänstens yrkande bifallas.
- 184 Vad gäller sökandenas begäran att de inte ska förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit till följd av att utrikestjänsten beslutat att låta sig biträddas av advokater, ska det, eftersom begäran avser ersättningsgilla kostnader, erinras om att tribunalen på begäran av den berörda rättegångsdeltagaren ska avgöra frågan om ersättningsgilla kostnader genom ett beslut som antas på grundval av artikel 170.1 i rättegångsreglerna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 2014, Ben Ali/rådet, T-133/12, ej publicerad, EU:T:2014:176, punkt 104). En sådan begäran ska således avvisas inom ramen för förevarande förfarande.
- 185 För det fallet att begäran avser artikel 135.1 i rättegångsreglerna, enligt vilken tribunalen, om så anses skäligt, får besluta att en tappande rättegångsdeltagare – förutom att bära sina rättegångskostnader – endast delvis, eller inte alls, ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader, räcker det att påpeka att de omständigheter som sökandena har åberopat inte motiverar en tillämpning av denna bestämmelse. Tvärtom framgår det av artikel 19 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på tribunalen enligt artikel 53 första stycket i stadgan, att unionsinstitutionerna, vad gäller valet av det sätt på vilket de vill låta sig företräddas eller biträddas i mål vid unionsdomstolen, kan välja att biträddas av en advokat.

¹⁸⁶ Sökandenas begäran att de inte ska förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit till följd av att utrikestjänsten beslutat att låta sig biträdas av advokater ska följaktligen avslås.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **PO, PP, PQ och PR ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska utrikestjänsten.**

Gratsias

Labucka

Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 oktober 2018.

Underskrifter